

ORMOŽANČEK

Glasilo | Osnovna šola Ormož | številka 2 | 2018/2019

Zimska šola v naravi 8

Pust 17

Šolski kotički 23

UVODNIK

Spoštovani učenci, starši, sodelavci ...

pred vami je druga številka Ormožančka v šolskem letu 2018/2019.

Polovica šolskega leta je naša skupna preteklost. Ponudila je veliko izzivov, ki so nam prinesli uspehe in tudi poraze. Porazi nas krepijo in bogatijo naše izkušnje, uspehi nam dajejo moči in volje, da stopamo v jutri pogumnejši in samozavestnejši.

Nova številka Ormožančka dokazuje, da so na šoli prevladovali uspehi na vseh področjih dela in življenja šole. Vsi smo po svojih najboljših močeh prispevali besede k tej uspešni zgodbi. Besede, zapisane v Ormožančku so le črno-bel delček celotne mavrične zgodbe šole, ki se piše vsak dan znova.

Šola mora skrbeti za vzgajanje s pozitivnimi besedami, saj graja največkrat prinese namesto sprememb odpor in bolečino.

Verjamem, da bomo vsak dan znova drug drugemu namenjali prijazne besede vzpodbude, si medsebojno pomagali v dobrih dejanjih in uspešno hodili drug z drugim po poti iskrenosti, zaupanja in spoštovanja.

Aleksander Šterman, prof.,
ravnatelj

8

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

17

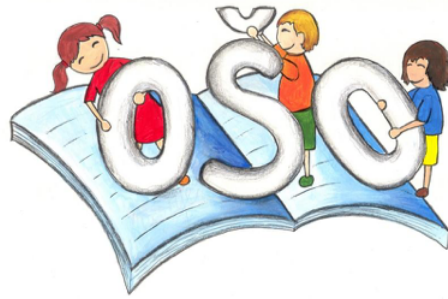

PUST

23

ŠOLSKI KOTIČKI

OSNOVNA ŠOLA ORMOŽ

Znanje | Varnost | Odgovornost | Ustvarjalnost

KOLOFON

ORMOŽANČEK

glasilo Osnovne šole Ormož

letnik 2018/2019

Fotografije: arhiv šole

Jezikovni pregled: Tina Zadravec, prof.

Oblikovanje: Renata Pučko, prof.

4

Instrumentko

5

Na obisku v muzeju

6

Hiške za mame

10

Impresionizem

11

Kašna planina

12

Jazz v živo, ogled Ljubljane in obisk parlamenta

13

Literarna ura z mladim pesnikom Denisom Žuranom

14

Gledališka igra devetošolcev

15

Zimski športni dan

16

Eko šolarji in (odvržena) hrana

23

Šolski kotički

24

Pust 2019

INSTRUMENTKO

Učenci 1. b smo z Orffovimi instrumenti ustvarjali likovno in glasbeno. Najprej smo vlekli različne zamaške in tako sestavili skupine. Vsaka skupina je sestavila svoj instrumentek. Naš je bil takšen, da je bila glava boben, nos ropotulja, telo ksilofon, palčke pa so bile roke. Skupine so si ogledale vse instrumentke. Vsak član skupine je zaigral na en instrument in tako smo pokazali drugim svoj instrumentek. Kaja Šnajder, Jon Šimon in Tim Hrnčič

OBISK V GLASBENI ŠOLI

V petek, 1. 2. 2019, so si učenci 1. vzgojno-izobraževalnega obdobja ogledali koncert v Glasbeni šoli Ormož. Koncert so pripravili učenci glasbene šole pod mentorstvom svojih učiteljev. Z igranjem na instrumente so nas popeljali v pravljичni svet glasbe. Otroci so lahko podrobneje spoznali posamezne instrumente. Ravnateljica glasbene šole je učence, ki jih zanima igranje kateregakoli instrumenta, na koncu koncerta povabila k vpisu v glasbeno šolo.

Ksenja Šoštarich, dipl. vzg.

DEŽELA ABECEDE

Nekoč je v deželi Abecede živela črka L. Bila je vedno zelo urejena.

Nekega večera se je odpravila na nastop. Ko je videla reklame za obleke, jih je en čas gledala. Ker ni gledala na cesto, se je zaletela v avtomobil. V avtomobilu je sedela črka N. Obe sta se zaleteli. Na pomoč so prišle še druge črke. Pomagale so jima iz avtomobila in ju oskrbele.

Črke so ju odpeljale nazaj v deželo Abecede in ju položile na posteljo. Obe sta zaspali.

Lili Kosec, 3. a

NA OBISKU V MUZEJU

Na povabilo Pokrajinskega muzeja Ptuj - Ormož smo se učenci in učiteljice 1. in 2. razreda udeležili delavnic v grajski pristavi na temo pust. Najprej smo si ogledali zanimiv posnetek pustne povorke in se pogovarjali o različnih maskah. Potem si je vsak učenec iz papirja izdelal masko in jo okrasil. Prvošolci so se spremenili v klovne, drugošolci pa so postali živali različnih vrst.

Urška Stanko, prof.

NAŠA MALA KNJIŽNICA

V letošnjem šolskem letu tretješolci OŠ Ormož sodelujejo v mednarodnem projektu Naša mala knjižnica. Na zabaven in poučen način spoznavajo skrbno izbrano mladinsko literaturo slovenskih in tujih avtorjev ter razvijajo bralno pismenost. Skozi različne aktivnosti in dejavnosti doživljajo književne junake in dogajanja v knjigah. Ena izmed ustvarjalcev projekta, Nika Mušič, je obiskala OŠ Ormož in z učenci izvedla NMK-kviz. Učenci so razdeljeni v skupine odgovarjali na zabavna in poučna vprašanja o knjigah. V razredu je bilo čutiti pozitivno tekmovalnost in pošteno igro. Ob koncu so zmagovalni skupini ostali čestitali in zaploskali. Vsi so se strinjali, da je tovrstno druženje zanimivo in bi ga v prihodnosti želeli še ponoviti.

Aleksandra Kociper, prof.

HIŠKE ZA MAME

- Z razredom smo naredili lepe glinene hišice tako, da smo oblikovali glino.
- Pri tem smo uporabili leseno nabodalo in vodo.
- Na hišice smo pritrdili tudi balkone in ostale zadeve.
- Ko smo jih končali, smo jih dali na okenske police, da se posušijo.
- Ko so se posušile, smo jih pobarvali s tempera barvo.
- Hiške smo dali mamam.
- Mamam smo s polepšali dan.

Tino Grabovac, 4. b

SPOMIN NA POČITNICE

Počitnice v Ljubljani

Imam strica Simona, ki živi v Ljubljani. Simon naju je s sestro povabil prespat v Ljubljano. V četrtek, 20. 2. 2019, smo se Taja, mama in jaz odpravili do železniške postaje in se nato vkrcali na vlak, ki je peljal ob 7.20. Moja mama je izstopila na Ptuj, kjer ima službo. Midva s Tajo sva nadaljevala pot do Ljubljane. Med potjo sva brala knjige in se pogovarjala. Tako nama je čas hitreje minil. Ko sva prispela v Ljubljano, naju je na železniški postaji čakal Simon. Zelo sva se ga razveselila. Najprej smo se odpravili do trampolin parka Woop. Tam smo na vso presenečenje srečali sošolca Lina in Tilna. Najprej sva dobila zapestnico in nogavice, nato sva se šla preobleč. Ko sva bila v športnih oblačilih, sva si pogledala varnostni video. Nismo šli takoj skakat, saj smo se morali najprej ogreti. Pri skakanju mi je bilo najbolj zanimivo na PRO delu, kjer so bili profesionalni trampolini. Tam trenirajo tudi Dunking Devils, to pa so vodilna akrobatska skupina na svetu. Zaradi skakanja sva se zelo utrudila.

Šli smo v restavracijo. S Tajo sva se najedla njokov s sirno omako. Ko smo se okrepčali, smo šli do ljubljanskega stadiona. Na žalost si ga nismo mogli ogledati od znotraj, zato smo si ga ogledali le od zunaj. Po ogledu stadiona smo si šli ogledat pokopališče na Žalah. To je največje pokopališče, kar sem jih kdaj videl. Videli smo grobove nemških, italijanskih in jugoslovanskih padlih vojakov. Našli smo tudi grobove mrtvih otrok in ponesrečenih v letu na Korziko. Po ogledu pokopališča v Žalah smo si šli v Kolosej ogledat film z naslovom Kako izuriti svojega zmaja 3. Film mi je bil zelo zanimiv. Nato smo se odpravili do Simonovega doma. Tam smo se pogovarjali in zaspali pozno v noč.

Ko smo se drugo jutro zbudili, smo se najprej sprehodili ob reki Savi. Tam smo videli kmetijo, ki ima veliko različnih živali. Naredili smo načrt, kaj vse bi tisti dan počeli. Odpravili smo se do dvorane za bowling, ki je bila na žalost že dalj časa zaprta. Potem smo šli jest v mehiško restavracijo. Tam je bila hrana odlična. Dogovorili smo se, da si bomo šli ogledat fužinski grad. Ogledali smo si še razstavo o ljubljanskem barju in o stilih Oskarja Kogoja.

Nato so se najine počitnice v Ljubljani bližale koncu. Šli smo si po hrano za na vlak. Odpeljali smo se do železniške postaje. Tam smo se poslovili. S Tajo sva se vkrcala na vlak za Ormož. Po treh urah zanimive vožnje sva prispela domov. Preživela sva čudovite počitnice v Ljubljani.

Rene Voršič, 5. a

Počitniške dogodivščine

Bile so počitnice,
nabirali smo norice.
Smo se kopali
in veselo plavali,
čofotali, se igrali,
da smo se kar zmučili.
Bila sem pri dedku in babici,
šla sem k prijateljici.
Šla sem na sprehod
skozi hajndlski gozd.
Pekli smo krofe,
bili so dobri kot za grofe.

Počitnice smo zaključili
in se v šolo odpravili.

Eva Pleh, 5. a

Moje počitnice

V počitnicah res krasno je,
plešemo in zabavamo se.
Gremo v toplice kopat se,
skupaj z družino smo.

Zabavamo se in plešemo, ker počitnice so.
Na koncu pa že čas je, da se malo
tudi učiti treba je, ker šola kmalu spet začne se.

Tia Funtek, 5. a

Moje počitnice

Prvi dan počitnic sem šel z mamo in sestro Emo v Maribor. Potovali smo z vlakom. Bilo je zanimivo, čeprav sem celo pot bral knjigo. V Mariboru smo se sprehajali po mestu, kjer sem letos prvič jedel sladoled. Odšli smo čez most v Europark. Tam smo se dobili z atom. Šli smo po nakupih ter jedli v Mc'Donald'su. Naslednji dan je k babici na počitnice prišel moj bratranec Maj, ki je star eno leto in pol. Skupaj sva se igrala. Na žalost je zbolel in odšel v bolnišnico. K meni je na počitnice prišel tudi sošolec Jaka. Ker je bil sončen dan, sva bila veliko zunaj. Delala sva veliko zanimivih stvari. Med tem sta se ata in Ema odšla smučat na Roglo. Obiskal me je tudi sošolec Lino, bral sem knjige ter bil zunaj. To so bile moje zimske počitnice.

Tim Šoštarič, 5. a

5. b IMA TALENT

V našem razredu smo pri razredni uri imeli razredne talente. Prijavilo in nastopalo je 9 učencev. Oblikovali smo tudi žirijo, v kateri so bili Jaka Vaupotič, Alex Nonkovič in Neža Kralj.

Nastopajoči so se predstavili s čarovnijami, plesnimi točkami, triki s kartami, z inštrumentom ter s komedijo. Voditeljica sta bila Lan Žalar in Mišel Haliti. Bila sta zelo zabavna. Ta čas, ko so ostali glasovali, so nastopili učenci, ki niso bili ocenjeni. Pokazali so nam različne spretnosti, ki jih je bilo zanimivo pogledati. Zmagal je Mišel Haliti s komedijo. Drugouvrščeni je bil Marijan Borovičkič z plesom »breakdance«, tretji pa sta bili Katarina Bezjak in Neža Luknjar s plesom. Zmagovalec in drugouvrščeni sta dobila nagrado, ki so jo prinesli gledalci.

Ob talentih smo ugotovili, da imamo otroci različne sposobnosti, ki jih radi pokažemo drug drugemu. Videli smo različne nastope, ki so nam popestrili dneve v razredu. Ugotovili smo, da imamo vsi v razredu nek talent.

Jaka Vaupotič, Alex Nonkovič in Neža Kralj, 5. b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Veselje na smučeh

V ponedeljek, 11. 2. 2019, smo končno dočakali jutro in odhod v šolo v naravi. Že pred samim odhodom so potekale priprave na samo dogajanje (kdo bo s kom v sobi, kdo bo imel kakšne sladkarije, kaj se bo dogajalo ponoči, ko bodo učitelji spali in tako naprej). In prišlo je jutro ...

Kovčki in oprema so bili zelo težki. Ko smo se začeli peljati, smo bili vsi srečni. Tam nas je pričakalo zelo dobro kosilo. Po kosilu smo šli smučat. Na začetku smo vsi padali kot kamni. Zvečer smo imeli predavanje o varnosti na smučišču.

Vsak dan smo se učili novih stvari (ustavljanje, zavijanje ...). Po 4 dneh smo imeli tekmo za preizkušanje. Na koncu smo vsi napredovali iz začetnikov v prave »profesionalce«.

V petek smo bili po eni strani žalostni, po drugi pa veseli, ker smo šli v priljubljeno restravracijo McDonald's. Ko smo pojedli kosilo, smo se odpravili dalje, Po eni uri vožnje smo končno prispeli domov. Vsem nam je bila šola v naravi zelo všeč.

Ino Novak, 6. b

Moja doživetja v šoli v naravi

V šolo v naravi so se odpravili v ponedeljek, 11. 2. 2019. Šli smo v Ribnico na Pohorju, in sicer smučat. Jaz sem se sošolcem in učiteljem pridružila v torek zvečer. Sošolke so me bile zelo vesele. Pokazale so mi sobo, kjer sem si odložila prtljago. Nato smo se hitro odpravili na večerjo. Po večerji smo se toplo oblekli in odšli na pohod do kmetije tete Lene. Hodili smo po gozdni poti in prišli na 9 hektarjev veliko kmetijo. Teta Lena nam je povedala nekaj o sami kmetiji. Povedala nam je, da si 80 % hrane pridelajo sami. Ker smo tako pridno poslušali, nam je postregla še domače kekse in čaj. Ko smo se posladkali, smo se teti Leni zahvalili in odšli nazaj v naš apartma Breza. Stuširali smo se in odšli kar spat. Vstati smo morali že ob 7:00.

Ko smo se prebudili in oblekli, smo se ob 7:45 odpravili na zajtrk. Še pred tem smo sošolki Zali zapeli za rojstni dan. Po zajtrku smo si oblekli smučarske hlače in bunde in se odpravili po hribu navzgor do smučišča. Malo me je bilo strah. Saj sem že smučala, ampak vseeno me je bilo strah. Šla sem k učitelju Džani in na najmanj strmo progo. Ko sem se prvič spustila po progi, sem padla, ampak ne zadnjič. Potem smo šli vse od začetka. Učili smo se ustavljati, se počasneje peljati in zavijati. Skupaj smo se velikokrat nasmejali. Smučali smo kar tri ure. Ob 12:00 smo se odpravili na kosilo. Po kosilu smo šli na zaslužen počitek. V sredo smo šli na večerno smuko – šele ob 18:00. Do takrat pa smo izdelovali voščilnice za valentinovo. Po enournem izdelovanju smo šli reševat Smukca. Ob 18:00 je napočil čas za večerno smuko. Lahko smo smučali brez učiteljevih navodil. Le z njegovim nadzorom. Ob 20:00 smo se odpravili na večerjo, tam smo Zali priredili majhno zabavo za rojstni dan. Imela je tudi torto. Po zabavi smo odšli v apartmaje in se igrali družabne igre. Potem pa spat.

V četrtek je bilo dopoldne skoraj enako sredi. Ob 14:00 uri smo šli na popoldansko smuko. Po smuki smo vsi iz snega izdelali srčke za valentinovo. Potem pa še na pohod okrog Ribnice. Ogledali smo si znamenitosti in pomembne zgradbe v Ribnici. Po večerji smo imeli disko z DJ-jem Zdravkom. Družili smo se z učenci drugih šol. Imeli smo se super. Po disko smo morali iti pakirat, saj smo že v petek odšli domov. Bili smo že zelo izmučeni, zato smo odšli kar spat. Zjutraj smo spakirali še zadnje stvari in odšli še zadnjič smučat. Imeli smo tekmovanje Pokaži kaj znaš. Učiteljica Simona nam je povedala, da ni važno, kolikokrat pademo, temveč kolikokrat se poberemo. Okrog 12:00 smo se odpravili proti Ormožu. Vmes smo se ustavili še v McDonald'su. Ko smo prišli v Ormož, so nas že nestrpnost čakali naši starši. Šola v naravi mi je bila zelo všeč.

Maša Murad, 6. a

ZALA, IZA IN VERONIKA V MALIH SIVIH CELICAH NA RTV SLOVENIJA

Zala Jurkovič (9. b), Iza Korpar (8. a) in Veronika Viher (7. a) smo na predtekmovanju na OŠ Križevci pri Ljutomeru premagale 28 ekip iz SV Slovenije in se uvrstile med najboljših 32 ekip na kvizu Male sive celice.

Na RTV Slovenija nas je spremljalo 35 navijačev. Nekateri so bili v čisto pravem televizijskem studiu prvič. Drugi so se snemanja, kot navijači, udeležili že drugič, saj so lani na snemanje spremljali Jakoba, Nušo in Ano. Pomerile smo se z OŠ Šenčur. Strah pred kamerami smo kmalu premagale, nato suvereno nadaljevale in premočno zmagale. Uvrstile smo se med najboljših 16 ekip v kvizu Male sive celice v Sloveniji. Na pustni torek se bomo pomerile z OŠ Nove Jarše, na TV Slovenija 1 pa si boste posnetek s snemanja oddaje lahko ogledali 6. 4. 2019.

Veronika Viher, 7. a

KULTURNI DAN - IMPRESIONIZEM

Učenci obeh devetih razredov smo v kulturnem dnevu, 7. 2. 2019, z naslovom Impresionizem spoznavali zgodovinsko in kulturno obdobje. Impresionizem je umetniška smer, ki se je razvijala v evropski umetnosti v drugi polovici 19. stoletja. Prvič se je pojavila v Parizu. Impresionizem se je kazal predvsem v treh smereh: v literarni, glasbeni in likovni umetnosti. Preučevali smo drobne vtise, občutja, impresije v literarni umetnosti. Spoznali smo zgodovino impresionizma in dela največjih umetnikov v tem času, kot so Claude Monet, Vincent van Gogh, Ivan Grohar, Anton Ažbe ... Kasneje smo na temo impresionizma tudi ustvarjali. Vsak izmed nas je dobil polovico slike, ki jo je naslikal impresionistični slikar. Drugo polovico sliko pa smo morali naslikati sami. Pred sabo smo imeli težko nalogo in izziv, saj je bilo težko najti pravi odtenek barve in naslikati podobno sliko. Dan je bil zanimiv in naučili smo se veliko novega.

Maša Baum, 9. a

KAŠNA PLANINA

V soboto, 26. 1. 2019, smo se ormoški planinci podali na zimski izlet. Tokrat nas je pot vodila proti prelazu Črnivec in našemu cilju – vrhu s kar tremi imeni. Nekoč so kartografi in prebivalci vrhove pogosto poimenovali kar vsak po svoje. Naš cilj je tako bil Vrh Kašne planine (Kačji vrh oziroma Kranjska reber).

Pot nas je ves čas vodila po snegu in zadnji vzpon proti vrhu nam je zaradi snega kar pošteno pobral moči. Kljub temu je sneg poskrbel za nenehno zabavo v obliki kepanja, valjanja, vožnje z lopatko, hoje med zasneženimi smrekami ... Če je bil vzpon kar naporen, pa je bil potem spust čisti užitek in kar naenkrat smo se ponovno znašli na Črnivcu. Sledilo je še krepčanje v Gostišču in povratek domov.

Kljub utrujenosti je bila vožnja domov spet nova zabava.

Stanka Hebar, prof., mentorica planinskega krožka

POPOTNICA TAMARI KOROTAJ

Veter in sonce sta nas pospremila, ko smo se v velikem številu iz naše šole odpravili na atletski stadion, kjer smo se srečali s Tamaro Korotaj, učenko OŠ Stanka Vraza, letošnjo udeleženko Poletnih svetovnih iger specialne olimpijade v Abu Dabiju. Tamara bo zastopala Slovenijo v teku na 100 m, 200 m in v mešani štafeti 4 x 100 m. Z odtečenim krogom smo pospremili Tamaro na njeno pot proti daljnemu vzhodu. Zaželeli smo ji srečo, navihanost pustnih šem pa je srečanju s športno popotnico dodala še dodaten čar.

Simona Brumen, prof.

JAZZ V ŽIVO, OGLEDE LJUBLJANE IN OBISK PARLAMENTA

Učenci 9. razredov smo se v torek, 15. 1. 2019, odpeljali proti Ljubljani, saj smo imeli kulturni dan. Bogat program smo začeli z glasbeno prireditvijo Sprehod skozi zgodovino jaza, ki je potekal v Cankarjevem domu ob sodelovanju z Glasbeno mladino ljubljansko. Povezovalc je bil Blaž Trček, dirigent pa Lojze Krajnčan (Dirigent Big Banda RTV Slovenija).

Jazz je nastal v 19. stoletju (v New Orleansu). Razvili so ga iz Afrike pripeljani črnci, ki so jih v Ameriki uporabljali kot sužnje. Črnci so namreč ob svojem delu, da bi si lajšali naporno delo in bolečine, peli in igrali. Danes izraz jazz pomeni improvizirano glasbo, ki uporablja evropske instrumente, hkrati pa združuje elemente evropske harmonije, afriške ritme in evropsko-afriške melodije. Z izvajanjem glasbe so nas glasbeniki pospremili skozi različne zvrsti jaza (ragtime, dixieland, swing, be pop, cool jazz, modalni jazz, free jazz ...). Slovensko popevko Nad mestom se dani ter ameriško popevko Sweet Georgia Brown nam je ob spremljavi orkestra predstavila vokalistka Nina Strnad.

Po jazz predstavi smo se odpravili na ogled Ljubljane ob vodenju CŠOD. Ogledali smo si zgodovinsko in upravno-politično središče – maketo Emone, Emonca, sedež univerze, Narodno univerzitetno knjižnico, mestno hišo, Prešernov trg, Robbov vodnjak, Vodnikov trg, tromostovje ter druge znamenitosti Ljubljane. Nato smo se odpravili v parlament, kjer sta nas pričakala dva ormoška poslanca – Mojca Žnidarič in Aljaž Kovačič. Za spomin smo se z njima tudi fotografirali. V parlamentu smo si ogledali poslikave, ki predstavljajo zgodovino Slovencev, ogledali smo si tudi sejni dvorani državnega zbora in državnega sveta ter ponovili delovanje vej oblasti. Po ogledu parlamenta smo si ogledali še palače veleposlaništev in se počasi odpravili proti Ormožu.

Zala Jurkovič (9. b) in Urška Pleger (9. a)

LITERARNA URA Z MLADIM PESNIKOM DENISOM ŽURANOM

Mlad avtor Denis Žuran je bil pred dobrim desetletjem še učenec naše osnovne šole, sedaj je mlad ustvarjalec, ki v svojem pogledu na svet odkriva globoke resnice zunanjega in notranjega sveta, človekovega bivanja in bistva v njem ter stremi k iskanju pozitivnosti in lepote »našega vesolja«.

Pesnik je učence naše šole povabil, da so ilustrirali pesmi, ki jih je uvrstil v svoj prvenec. Iz zbranih ilustracij je naredil izbor za svojo pesniško zbirko Na sončni strani galaksije.

V ponedeljek, 17. 12. 2019, je obiskal učence naše šole in jim skupaj z učenkami literarno-recitatorskega krožka pripravil kulturno uro, v kateri so spoznali njegovo pesniško pot in njegove pesmi. Ob tej priložnosti se je avtor vse mladim ilustratorjem tudi zahvalil in vsakemu podaril izvod svoje knjige pesmi.

Irena Kandrič, prof.

AKROSTIHI:

Pesem za srečo

Pikapolonica prinaša srečo.

Olga je kupila svečo.

Volka so zbasali v vrečko.

Olive zlagajo v skledčko.

Dino je čokolino,

Niko ima sestrico Lino.

Igor šiva vrečo za srečo.

Klemen čisti hišo,

Okraši jo za prijateljico Mišo.

Našel je lonec in pesmi

Je konec.

Anže Plohl in Miha Dogša, 4. a

Jožika in Jožek

Gre Jožek v Ljubljano,

si kupi banano.

Bila je velika,

bila je slastna

in čisto nič mastna.

Zagleda ga Jožika,

lepa kot rožika

in prosi za lepo banano.

On ji jo kupi vesel,

srečen, ker ni debel.

Ga Jožika lepo pogleda

in posvojita medveda.

Medvedek je srečen, ker ima družino,

in z veseljem poje čokolino.

Lina Šnajder, 8. a

Prababica

Draga moja prababica,

ob meni si se veselila.

Ko prišel sem na svet,

bila si vesela do nebes.

Rad te imam,

čeprav te ni,

vedno v mojem srcu boš

in varovala me boš.

Ko rekel sem prababica,

to moja prva beseda je bila,

ko sem ti bombon dal,

sva se zasmejala.

Rad sem te imel

in še vedno te imam,

moja prababica.

Nino Verlek, 8. b

GLEDALIŠKA IGRA DEVETOŠOLCEV

Učenci 9. razreda smo v letošnjem letu pripravili gledališko igro Županova Marie, ki je priredba Linhartove komedije Županova Micka. Za nekatere učence je bila to nova izkušnja, saj so na odru stali prvič. Na skupnih vajah smo se še bolj povezali, se naučili sodelovanja, prilagajanja in odgovornosti. Do našega cilja sta nam s spodbujanjem in potrpljenjem pomagali razredničarki Tanja Babič in Irena Kandrič, še posebej pa režiserka učiteljica Irena Blagovič, ki se ji iskreno zahvaljujemo in opravičujemo za nekaj sivih las, izgubljenih kilogramov, skoraj izgubljen glas ter veliko izgubljene energije. Na odru smo občutili veliko živčnosti, strahu, skrbelo nas je, da bomo kaj »zafrknili«, a smo kljub temu na koncu bili zadovoljni s svojim dosežkom oz. predstavo.

Klara Zamuda, Nika Novak, Zala Jurkovič (vse 9. b)

PROSLAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

*Pesem moja je posoda tvojega imena,
mojega srca gospóda, tvojega imena;
v nji bom med slovenske brate sladki glas zanesel
od zahoda do izhóda tvojega imena,
na posodi v zlatih črkah slava se bo brala
od naróda do naróda tvojega imena;
'z nje svetloba bo gorela še takrat, ko bova
únstran Haronovga bróda, tvojega imena.
Bolj ko Delije, Korine, Cintije al Lavre
bi bilo pozábit' škoda tvojega imena.*

(France Prešeren)

"Da koder sonce hodi ..."

Res bi bilo pozabit škoda tvojega imena! Tako so se učenci naše šole visoko spoštljivo predstavili z izbrano besedo, s sliko, sencami, z izraznim gibom, s čutno glasbo ter z mislijo Janeza Vesela Koseskega: »Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos!« poklonili velikemu poetu slovenskega naroda Francetu Prešernu.

Svečanost je odlično uspela. Učenci so svoje delo vrhunsko opravili. Spomin nanj pa nas naj opominja, da smo minljivi, a da so velike stvari in dejanja rezultat modrosti, dela ter učenja.

mag. Mateja Meško

POMLAD JE PRED VRATI 4. b

ZIMSKI ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 4. DO 9. RAZREDA

Plavanje v Termah Ptuj

V četrtek, 14. 2. 2019, smo se nekateri učenci od 4. do 9. razreda Osnovne šole Ormož odpravili na zimski športni dan v Terme Ptuj. Ob 8.20 smo se zbrali v jedilnici šole, pomalicali in se odpravili na dvorišče šole. Učitelji so nas razdelili v skupine, za tem pa smo se odpravili na avtobuse in se odpeljali v ptujske terme.

Ko smo po 25 minutah vožnje končno prispeli na Ptuj, so učitelji uredili kartice za vstop v terme. Kasneje smo se odpravili do skupinskih garderob, se preoblekli in odšli do bazenov. Učiteljica Duška je učence četrtega razreda učila plavati, starejši učenci pa smo uživali tako v zunanjih kot v notranjih bazenih. Okrog enajste ure smo se odpravili na malico in se kasneje vrnili v bazene. Deklice smo se ob 12. uri odpravile tuširat in si sušit lase, fantje pa so se lahko toliko dlje kopali v bazenih. Ko smo se uredili, smo se odpravili ven in počakali na avtobuse. Nazaj v šolo smo prispeli okoli 13.20 in se odpravili domov.

Lea Rajh in Zoja Kirič (obe 8. b)

Drsanje in bowling v Mariboru

14. 2. 2019 smo učenci od 4. do 9. razreda imeli zimski športni dan v Mariboru. Odšli smo v ledno dvorano in na bowling. Športni dan smo začeli z bowlingom, kjer smo uživali v metanju žog in druženju. Po končanem bowlingu smo imeli malico, nato pa smo se peš odpravili v ledno dvorano. Tam smo uživali v sproščenem drsanju. Nekaj minut pred koncem so nam prižgali disko luči ter glasno glasbo. To nam je bilo zelo všeč. Ob koncu smo se zadovoljni in utrujeni odpravili domov.

Maja Bokša in Ana Štibler (obe 8. b)

EKO ŠOLARJI IN (ODVRŽENA) HRANA

Na OŠ Ormož smo z EKO šolarji izvedli nekaj aktivnosti in dejavnosti, s katerimi želimo pospešiti razmišljanje o odvrženi hrani in prehranjevanju.

1. Izdelava pridnih čebelic s sporočilom glede odpadne hrane in postavitve le-teh v jedilnici šole

Čebelice s sporočilom "Hrano, ki jo vzamem, rada pojem. Bodi takšen tudi ti!" smo izdelali in nastavili na mize v jedilnici. Čebelice so tako opominjale učence šole na to, da naj hrano, ki jo vzamejo, tudi pojedjo.

2. Spremljanje odpadne hrane pri malici in kosilu

EKO šolarji (predstavniki razredov) so dnevno spremljali količino odpadne hrane. Pri tem so učence spodbujali, naj več pojedjo in tako ustvarijo čim manj odpadne hrane.

3. Tehtanje odpadne hrane

14 dni smo tehtali odpadno hrano. Pri tem smo ugotovili, da učenci hrano pri malici v večini pojedjo, se pa pojavlja več odpadkov pri kosilu. Na podlagi pregleda jedilnika smo ugotovili, da se pojavlja manj odpadkov pri tisti hrani, ki jo imajo učenci radi (testenine, čufti, njoki, pomfri itd.), več odpadne hrane pa se pojavlja, ko so na jedilniku jedi, ki jih učenci ne marajo (zelenjava, ribe, pasulj itd.).

4. Sodelovanje učencev pri sestavi jedilnikov

Učenci šole so sodelovali pri pripravi jedilnikov. Ob tem so morali upoštevati dvoje: da je jed zdrava in jo radi jedo. S to aktivnostjo smo želeli vplivati na pripravo tistih jedi, ki jih imajo učenci radi, saj bomo tako lažje zmanjšali količino odvržene hrane.

5. Spremljanje količine odpadne hrane doma

EKO šolarji so spremljali količino odpadne hrane doma. Po pregledu pridobljenih podatkov ugotavljamo, da:

- družine naših učencev iz ostankov hrane ne pripravljajo novih jedi;
- živila, ki jih ponavadi zavržejo, so: kruh, kosmiči, mlečni izdelki, ribe, mesni izdelki (največji delež), riž, juha, sladica;
- živila, ki jih odlagajo na kompost, so: sadje in zelenjava, testenine, krompir, meso (govedina, perutnina, svinjina);
- nobena družina z odpadno hrano ne hrani domačih živali.

Najbolj nas preseneča podatek, da družine iz odpadne hrane ne pripravijo novih jedi in da družine z odpadno hrano ne hranijo domačih živali. Na tem področju bi morali narediti korak naprej, saj se z odpadno hrano da pripraviti mnogo okusnih jedi.

6. Iskanje receptov iz odpadne hrane

V opravljeni raziskavi smo ugotovili, da družine z odpadno hrano ne naredijo novih jedi, zato smo se odločili zbrati recepte, s pomočjo katerih lahko odpadne sestavine ponovno predelamo in dobimo novo jed.

7. Priporočila za izboljšanje okolja

Z učenci smo pregledali Priporočila za izboljšanje okolja. Učenci so se naučili, da morajo oceniti posledice ravnanj s hrano, pospeševati pozitivne spremembe in ne povzročati škode, omejiti, česar ne moremo odpraviti. Prvo izmed teh načel je načelo odgovornosti. Z aktivnostmi na šoli nadaljujemo tudi v prihodnje.

Bi zmogli tudi vi doma narediti kakšen korak k izboljšanju stanja z odvečno hrano?

mag. Maja Korban Črnjavič in Dušanka Feguš, prof., koordinatorici EKO šole

PUST

Na pustni torek, 5. 3. 2019, se je naša skupina predstavila na karnevalu. Skupino smo sestavljali učenci 6. ter 8. razreda, ki smo se sami odločili sodelovati na karnevalu. Predstavljali smo otroke sveta. Bili smo Kitajci, Indijci, Italijani, Slovenci ter številne druge maske. Jaz ter moj sošolec sva predstavljala slovenska dečka. Vsi smo se zabavali na karnevalu saj je bilo vzdušje veselo ter živahno. Po nastopu smo se odpravili v šotor, kjer smo dobili krofe ter čaj. Nekaj časa smo se še zabavali, nato pa smo odšli domov. Naslednji dan sem ugotovil, da smo prejeli nagrado v vrednosti 40 evrov. Ta dogodek mi bo ostal v dobrem spominu.

Filip Kirič, 6. b

PUST

To ni svet, ki ga hočem živet,
to ni svet, v katerega hočem verjet.
Metati smeti, to vsak človek stori,
pobrati smeti človek težko stori.
Če kdo premisli si,
čistilnega robota naroči.

Predstavili smo se
kot čistilni roboti,
vid'li ste nas na pustni povorki,
bili smo kot pravi čistilni robotki.

Naš svet bomo spremenili,
z našimi napravami očistili.

Pridruži se še ti,
da se svet očisti.

Denis Haliti, 4. a

"Ker otroci radi zahajajo v Mc'Donald's, v Ormožu pa ga ni, smo ga pripeljali mi, učenci ena, dva, tri Osnovne šole Ormož.

Ormoški pomfri prav slastno diši, saj smo ga pripravili z veliko mero veselja, začinili pa s smehom in dobro voljo.

Kuharji pa bodo poskrbeli, da boste pomfri ravno prav ocrt dobili, če se boste v šotoru oglasili. Če vam ormoški pomfri diši, vabljeni vsi."

(In kogar smo srečali, vsak bi nas pohrustal.)

Učenci 1., 2. in 3. razreda z mentorico Darjo Horvat

Na pustni torek smo sodelovali v pustni povorki po ormoških ulicah. Učenci 4. razreda smo si izdelali čistilne robote. Z razredom smo se odpravili na povorko. Najprej smo si pred šolo pripravili kostume. Na povorki smo videli veliko različnih skupin: Madagaskar, skupino kmetovalcev, bonbončkov, zobkov in ščetk ... Mi smo bili ČISTILNI ROBOTI, imeli pa smo čisto svoj moto:

Smeti jémo kot za stavo – to nam je v čisto zabavo!

Za planet radi skrbimo in Ormož očistiti želimo.

*Veseli smo, da smo prišli na karneval,
da bo Ormož končno lahko čist postal!*

Pridružite se nam še vi, da čistili bomo vsi.

Potem bomo lahko rajali in pustne nagrade osvajali.

Po povorki smo v šotoru dobili krof in čaj. Maske na karnevalu so bile zelo zanimive.

Rožle Jurčec in Teja Špešič (oba 4. a)

USTVARJAMO...

Mama

Njene oči
so kakor
luč v temi.

Njen nasmeh
te pomiri,
srečnega naredi.

Njen objem
toplino da,
ljubezen odda.

Ena in edina,
tvoja in le tvoja,
mama, ki te ima rada.

Taja Voršič, 7. b

Prijatelj

Prijateljstvo je moč,
je tesna vez,
je ljubezen.

Če je tiho, če pomaga,
če posluša, te razume,
imaš nekoga.

Ne boš ga izgubil,
verjemi mu,
zaupaj mu.

Taja Voršič, 7. b

Ženski svet

Ženska je vsaka svoja
In vsaka kreira svoj svet.

Kakor ptica na nebu leta,
se vzpenja in pojenja.

Vsak dan nosi masko čustev,
ko se odloči odložiti jo,
preveč občutljiva,
prizadeta je.

Moškemu ne ljubi se
podati ji v stiski roko, ona
bi njemu dala zlato.

Leta minejo in ona se
kot krhko steklo
razleti.

Lana Meško, 7. a

Pesem o ženskah

Ženske so čudežna bitja,
edinstvene, tople, nežne in prijazne.

Marsikdo jih ne razume.
Še vedno jih podcenjujejo.

Nekoč zatrte, danes emancipirane.
Vedno korak pred drugimi,
pa vendarle z roko v roki.

So lepe, a velikokrat tega ne vidijo.
So pametne, a jim tega marsikdo
ne prizna.
So steber družine, a tega velikokrat
ne cenimo.

Ženske so nepremagljive.
Ženske se nikoli ne predajo.

Žanamari Kaloh, 7. a

Muce

Ko greš na morje, lahko vidiš obzorje.
Po plažah hodijo mucke bele, tudi črne in še zlate in srebrne.
Zvečer mucke začnejo klepetati, a očka reče: »Zdaj morate zaspiti.«
Ko se končno prebudijo, po plažah hoditi začnejo.
In potem do obzorja hodijo in tam z očkom zaspijo.

Jessika Mohorič, 5. a

Ženska vsaka

Ženska je vsaka svoja,
vsaka ima svoj obraz.
Mame, sestre in hčere
iščejo vsaka svoj izraz.

Ene so take, druge drugačne,
a vsaka ima svoj odraz.
Laž, resnica pa tudi krivica,
solza na licu in sreča v očeh,
k vsem ženskam pride in gre.

Nekatere svoje sanje živijo,
druge se zanje borijo,
tretje v srcu bolečino držijo
in samo živijo.

Živijo, dihajo, se bojijo, borijo,
boj izgubijo, se poslovijo
in v večno temo zaspijo.

Gaja Otorepec Zlatnik, 7. a

Življenje ni popolno

Življenje z rožicami ni postlano,
zato vsak dan delaj zbrano,
da življenje bo ubrano.

Veseli se, smej
in uživaj ga, da izpolnjeno bo,
dokler ne pride njemu slovo.

Ela Petra Kirič, 8. a

Kaj sem vam storila?

Kaj sem vam storila?
Kaj sem napak naredila,
da se me sramujete
in me zaničujete?

Je krivo to,
da sem se kot ženska rodila?
Vaše besede o meni so lažne,
a meni niso važne.

Zakaj se moški imajo
za prave bogove?
Med nami gradijo
prehude bregove.

Sprejmite nas
takšne kot smo,
ker skrbimo za vas
in vam pomagamo.

Ženske misli

Kilogram pudra,
maskara pa še petke za izgled.
In ko si mislim,
da je to odprava
za deset,
sama sebi rečem,
ni mi všeč, ponovi spet.

Nismo vas zaničevale
in od vas smo isto pričakovale.
Prosim odprite oči
in svoje mnenje spremenite.

Ženska zate stori vse,
kar potrebuješ,
kar pa ti lahko storiš je,
da ji ljubezen izkazuješ.

Sprijazni se, ljudje smo vsi,
ne glede na to, kdo si.
Vsem življenje lepše bo,
ko norčevanje bo odšlo.

Pridi, potrudimo se
in se za roke primimo,
da naš svet še lepši bo
za naslednjo generacijo.

Melani Klajderič, 9. a

Spet si trepalnice namažem
in osvetlim obraz.
A, ko pogledam se v ogledalo,
si rečem, ponovi vajo.

V moji glavi,
zdaj idej za popoln izgled je
deset.

A v resnici noben ni mi všeč.

Veronika Viher, 7. a

NA KLEPETU Z ...

UČITELJICO BRIGITO BRAJKOVIĆ

Vsak izmed učiteljev, ki tvorijo učiteljski zbor OŠ Ormož, s svojim strokovnim znanjem, z delom in osebnostjo dodaja svoj delež v delo in poslanstvo Osnovne šole Ormož. S kakovostnim medsebojnim sodelovanjem se z izmenjavo izkušenj in znanja učitelji lahko učijo tudi drug od drugega in tako prispevajo k še boljšemu in uspešnejšemu učnemu procesu v razredih. Še posebno spoštovanje si zaslužijo učitelji, ki že nekaj desetletij živijo poslanstvo učitelja, s čimer so navdih in podpora mlajšim učiteljem, med katerimi so mnogi prej tudi sami bili njihovi učenci.

Na pogovor smo povabili učiteljico Brigito Brajković, ki že 34 let živi poslanstvo učitelja, zadnjih 6 let pa jo na Osnovni šoli Ormož poznamo tudi kot pomočnico ravnatelja ...

Učiteljica Brigita, že veliko generacij učencev Osnovne šole Ormož je prejemale znanje, ki ste jim ga posredovali. Veliko teh se na šolo danes ponovno vrača – tokrat v vlogi staršev naših sedanjih učencev, prav tako pa so vaši bivši učenci tudi nekateri učitelji, ki danes poučujejo na OŠ Ormož. Se je vaša učiteljska pot tudi začela na OŠ Ormož?

Biti učiteljica je najlepši poklic zame. In ni le poklic – je poslanstvo, saj učitelj nisi le 40 ur na teden – učitelj si ves čas. Ne vem, kolikim učencem sem imela čast biti učiteljica. Morda nekega dne to celo izračunam. A sleherni med njimi je prispeval k temu, da sem se kot učiteljica spreminjala ter strokovno in osebnostno rasla. Hvala vsem.

Na »svoji šoli«, v katero sem zahajala kot osnovnošolka, sem se zaposlila 1. 10. 1985. V zbornici sem sedela skupaj s svojimi nekdanjimi učitelji, ki sem jih globoko spoštovala. Nekateri med njimi so gotovo zaslužni za to, da sem postala učiteljica.

Odločitev, da postanem učiteljica, v moji mladosti le ni bila tako samoumevna. Kadar me je mama hecala, da bom nekega dne učiteljica, sem ji vedno nasprotovala. Ko sem po končani maturi na ljutomerski gimnaziji prišla na vpis na študij kemijske tehnologije v Mariboru, sem se pred vrati fakultete naenkrat vprašala: »Kaj delam tu?« Obrnila sem se in se vpisala na Pedagoško akademijo v Mariboru. Bil je le trenutek, a zame izjemno pomemben.

Čeprav sem vmes poučevala tudi na Osnovni šoli Ivanjkovci, je bila moja matična šola ves čas Osnovna šola Ormož. Tej šoli preprosto pripadam. To ni le mesto moje zaposlitve, to je prostor, kjer uresničujem sebe, svoje ideje, kjer sem lahko ustvarjalna in kjer lahko svojo ljubezen do narave delim s tistimi, ki jih imam zelo rada – s svojimi učenci.

Ste učiteljica kemije in biologije (naravoslovja). Najbrž je bil razlog za izbiro te študijske smeri veselje do naravoslovnih znanosti. Bi danes ob odločanju za poklic izbrali isto? Se vam zdi, da imate med poučevanjem dovolj

»Biti učiteljica je najlepši poklic zame.«

priložnosti, da učencem podarite znanje, ki je navdušilo tudi vas?

Res sem učiteljica biologije, kemije in naravoslovja. In zato sta vsaj dva razloga. Prvi je najbrž ta, da sem kot otrok odraščala tesno povezana z naravo. Drugi pa je verjetno povezan s prvim, saj je način razmišljanja naravoslovca in nasploh dojemanja sveta pač nekoliko drugačen. Če bi še enkrat ali večkrat izbirala poklic, bi izbrala isto.

Z učenci si znanje delimo. Jaz učim njih, a pogosto tudi oni učijo mene. Učenje v šoli je vzajemen proces med učiteljem in učenci. Najbolj učinkovit je takrat, ko se vsi počutimo dobro – ko smo veseli, ko se spoštujemo, predvsem pa takrat, ko smo vsi skupaj zelo radovedni.

V šolskem letu 2014/2015 smo na šoli obeležili pomembno obletnico – 20 let sistematičnega raziskovanja. Pri tem velja poudariti, da ste med prvimi mentorji raziskovalnih nalog na šoli bili tudi vi. V zborniku Vesolje otroških znanj in spoznanj, ki je izšel ob 20. obletnici, ste zapisali, da so učitelji naše šole elemente raziskovalnega dela vključevali v pouk že mnogo prej, preden je nastala prva raziskovalna naloga. Kakšen je torej po vašem mnenju kvaliteten pouk?

Ena izmed raziskovalk je v zborniku Vesolje otroških znanj in spoznanj zapisala: »Hvaležna sem, da mi je bilo na OŠ Ormož ponujeno »povečevalno steklo«; priložnost, da ob strokovnem vodstvu razvijam svojo radovednost, površinsko delo zamenjam z raziskovanjem v globino, odkrijem delček sveta in ob tem spoznavam tudi sebe in svoje interese«. Jaz pa sem hvaležna vsem raziskovalcem, ki sem jim bila mentorica. Svoje vloge pri raziskovalnem procesu pravzaprav nikoli nisem jemala kot »mentorstvo«. V vsako raziskovalno nalogo so me mladi raziskovalci pritegnili, tako da sem skupaj z njimi radovedno načrtovala raziskovanje, potem pa nestrpno pričakovala rezultate. Sledilo je mukotrpno vodenje mladih raziskovalcev pri pisanju naloge in nepopisno veselje ob njihovih uspehih na zagovorih njihovih nalog.

Otroci so radovedni in so mali raziskovalci že, ko začnejo kobacati. Zato je nekaj povsem naravnega, da otrok tudi v šoli pridobiva znanje tako, da raziskuje. Seveda pa se s spremembami v družbi spreminja tudi poučevanje otrok. V svojem dolgoletnem učiteljevanju sem doživela veliko sprememb, prenov, usmeritev ... vse s ciljem, da bi bil pouk kvalitetnejši. Na vprašanje, kakšen je po mojem mnenju kvaliteten pouk, bi verjetno danes odgovorila enako, kot sem čutila po prvih letih učiteljevanja: pouk je kvaliteten takrat, ko se vsi, ki v njem sodelujemo, dobro počutimo: ko učitelj globoko spoštuje učenca in ga sprejema v vsej njegovi posebnosti in ko hkrati tudi učenec spoštuje učitelja, ko je v razredu prostor za veselje, radovednost, iskanje novega, ko je učitelj dovolj zahteven, da pred učenca postavi učenje kot izziv, ko vidi najprej, kar je učenec naredil dobro in mu pomaga, da popravi, kar je slabo, ter mu omogoči, da napreduje.

Vse se s časom spreminja – raste, morda tudi nazaduje. Kako je po vašem mnenju s šolstvom, s šolo? Kakšna je bila šola pred nekaj desetletji? Kakšna je v primerjavi z njo današnja šola?

Današnja šola je skladna s časom, v katerem živimo. Z njo ni prav nič narobe. Ni nič bolj zahtevna kot nekoč, kvečjemu manj. A zahtevna mora biti. Le takšna lahko omogoči učencu napredek. Če bi človek hodil vedno le po ravni cesti, ne bi nikoli zmožel preplezati gore.

Popolnoma se strinjam s specialnim pedagogom Markom Juhantom: »Otroci so, vsaj kar zadeva šolsko delo, manj obremenjeni kot nekoč. So pa zagotovo obremenjeni njihovi starši«. Kadar starši menijo, da je njihov otrok s šolskim delom preobremenjen, se morajo vprašati, ali nima morda otrok preveč obšolskih dejavnosti (treningi, glasbena šola itd.). Marko Juhant še pravi: »Starši so postali taksi starši in če imajo dva otroke, ki lahko povsem samovoljno izbirata obšolske dejavnosti, potem so res obremenjeni«.

Šola je le en del otrokovega življenja. Večji del življenja človek pridobiva izkušnje izven šolskega sistema. Zato si želim, da se doma ne bi vse vrtelo le okrog šole in dela za šolo. Učenec lahko v šoli pokaže le določene sposobnosti, ki so vezane za šolsko delo. Ima pa vsak učenec tudi darove, ki morda v šoli ne pridejo do izraza. Naj jih otrok razvija, saj mu bodo verjetno v življenju prišli še kako prav. V času šolanja pa naj se otrok nauči odgovornosti za svoje delo in postavljati realne cilje. Skladna s tem pa naj bodo tudi pričakovanja staršev.

Že šesto leto poleg poučevanja opravljate tudi naloge pomočnice ravnatelja. Verjetno gre za drugačen izziv, kot je delo z učenci v razredu ... Vsekakor pa na ta način našo šolo lahko zares doživljate celostno. Kakšna je torej Osnovna šola Ormož skozi vaše oči?

Kadar v delu ni izzivov, le-to postane rutina. Jaz sem si izzive vedno poiskala, najsi bo to raziskovalno delo ali projekt Eko šola, ki sem ga pripeljala na našo šolo, pa vodenje študijske skupine, organizacija projektov na šoli, priprava učencev na številna tekmovanja – vedno se je kaj našlo, kar me je dodatno motiviralo, kjer sem dobivala nove izkušnje. Izziv je bilo tudi mesto pomočnice ravnateljice in danes ravnatelja. Ker sem sodelovala v različnih organih šole, sem delovanje

šole že zgodaj celostno spoznala. Osnovna šola Ormož ima dobro ime tako v ožjem kot v širšem okolju. Za to je več razlogov. Šola ima strokoven in delaven učiteljski zbor. Vodstvo šole si nenehno prizadeva za strokovno rast zaposlenih in kvalitetno delo. Kdor vstopi v šolo, se v splošnem sreča s prijaznimi, lepo vzgojenimi učenci. Vodstvo šole je ves čas skrbelo za dobro opremljenost šole tako z IKT-tehnologijo kot z učnimi pripomočki in gradivi. Šola je močno vpeta v domače okolje in dobro sodeluje z lokalno skupnostjo. Šoli so v ponos izjemni dosežki učencev tako na športnem področju kot na tekmovanjih iz znanja ter na kulturnem področju. Lahko bi zapisala še mnogo lepega o šoli, ki ji pripadam in v kateri sem preživela večji del svojega življenja.

Hvala, ker ste z nami delili svoje misli, spomine. Kaj bi za konec sporočili bralcem Ormožančka – učencem, učiteljem, staršem?

Moje sporočilo je namenjeno učencem in staršem.

Učenci, skrb za domače naloge in učenje je vaša skrb. Ne prelagajte je na starše. Vedite, da niste slabi, če vam kdaj v šoli ne uspe. Poiščite pomoč, če vam ne gre. Če vas učitelj povabi na govorilno uro, to ni kazen, temveč priložnost, da dobite pomoč tam, kjer se vam je pri učenju zataknilo.

Starši, prepustite otrokom delo za šolo. Bodite le opora, nekdo ki vzpodbuja. Skrb za šolo naj bo otrokova, ne vaša. Dovolite, da je vaš otrok kdaj tudi neuspešen. Vse to so izkušnje, ki jih nujno potrebuje za svoj razvoj. Ko pa imate pomisleke, skrbi in vprašanja, pa le pridite na pogovor z učiteljem. Dobro sodelovanje med učiteljem in starši je pomembno za razvoj otroka. In ne pozabite, da vas otrok zelo dobro opazuje, ko izražate svoje mnenje o učitelju. Za otroka je zelo pomembno, da učitelji in starši med seboj sodelujejo in si prizadevajo za isti cilj: omogočiti otroku okolje, v katerem bo lahko razvil svoje potenciale.

Naj zaključim z mislijo Anne Morrow Lindbergh:

»Če tisto, kar delaš, delaš iskreno in z veseljem (od srca in z vsem svojim bitjem), potem delaš dobro, prispevaš največ in osebnostno rasteš.«

Ko si poplačan za to, kar daješ ...

Otroci. Ko jih opazujem, začutim v svojem srcu občutek sreče. Koliko energije je v njih, koliko idej, ustvarjalnosti, zanimivih in drugačnih pogledov na svet. Vse to me navdušuje. Vsak otrok je poseben, edinstven in unikaten, vsi pa v sebi nosijo tisti otroški čar, ki jih naredi tako zanimive. Vsakega slehernega, brez izjeme.

Ker je letošnje šolsko leto zame prelomno, saj obračam nov list in se podajam na pot dela z otroki, ki so drugačni, drugače razmišljajo, se drugače učijo, razmišljam, zakaj sem si sploh želela postati učiteljica, kdo me je navdušil, kdo je bil moj vzornik, ali je to pot, po kateri si želim tudi v prihodnje ...

Biti učitelj s srcem ni služba, to je poslanstvo. Biti učitelj s srcem se ne moreš naučiti, za to si preprosto rojen. Učitelj s srcem sprejema učence takšne, kot so, v vsej svoji drugačnosti in raznolikosti, jih usmerja, vodi, jim je vzor, jim prisluhne, jih sliši, se z njimi veseli in jih spodbuja, ko se jim porušijo cilji in ne znajo naprej ... Ko ti to uspe, takrat dobiš vrnjeno, kar si dal in še veliko več. Tisti občutek hvaležnosti, ko veš, da se je ves trud obrestoval. Tiste majhne žareče oči, ki ti pravijo: »Uspelo mi je in HVALA, da ste si vzeli čas zame.« Ta občutek je neprecenljiv.

Moji učenci so drugačni, vendar zame še kako posebni in enkratni. Vsak izmed njih nosi pomemben delček v mozaiku NAŠE zgodbe in vsak mi je prirasel k srcu na poseben način. Delati z njimi, jim pomagati na poti k uspehu, se z njimi uspeha veseliti, se smejati, jim pomagati v stiskah, vse to me neizmerno izpolnjuje in mi predstavlja velik izziv. Pridobiti njihovo spoštovanje, vedeti, da ti zaupajo in se k tebi vedno znova vračajo po pomoč, nasvet ali samo prijazno besedo, je tisto, kar mi pravi, da delam dobro, da moram še naprej. Želim jim pokazati, da verjamem vanje, jim pomagati najti strategije učenja, ki jim bodo omogočale, da bodo tudi oni uspešni, da bodo znali svetu pokazati, da tudi oni zmorejo, da bodo slišani in sprejeti na način, ki si ga zaslužijo. Včasih je za to potrebno zelo malo truda in spodbude učitelja. Tako malo, njim pa pomeni zelo veliko.

Nisem pa učitelj samo jaz, vsak dan znova tudi oni učijo mene. Ko spoznavam njihove drugačne načine učenja, sprejemanja informacij, procesiranja informacij, njihove posebne čute in drugačne sposobnosti, z njimi gradim pomemben odnos vzajemnosti, s tem pa razvijam sebe, pridobivam pomembne izkušnje za življenje, spreminjam svoja razmišljanja, polnim svojo dušo in strokovno rastem.

Hvaležna sem, da imam priložnost pridobivati vse te neprecenljive izkušnje, da se iz dneva v dan kaj novega naučim, vseeno pa menim, da je nepomembnejše prisluhni svojemu srcu in vrednotam, ki jih v njem nosimo, saj so naš zaklad. Zato v vsakem otroku poiščimo nekaj pozitivnega in mu pomagajmo razvijati njegovo močno področje, tako bo spoznaval sebe in se naučil ceniti, prav tako pa se bo ob tem naučil spoštovati druge.

Sanja Miškovič, prof.

ŠOLSKI KOTIČKI

V tem šolskem letu smo na naši šoli dobili nekaj novih kotičkov, nekateri izmed njih pa so prenovljeni in opremljeni z novimi stvarmi. V njih se lahko zadržujemo med glavnim odmorom, pred in po pouku.

Običajno je najbolj zaseden kotiček z ročnim nogometom in kotiček v jedilnici pod stopnicami. Kotički zelo popestrijo odmore in čas, ko čakamo na dejavnosti ali pouk. Zaradi kotičkov pa se med seboj tudi bolj družimo z učenci iz drugih razredov. S kotički je šola bolj zabavna in prijetna. Počutimo se bolj sproščeno in domače.

Maruša Leskovar, 7. a

BRALNA ZNAČKA

"Kdor bere knjige, živi tisoč življenj." je misel G. R. R. Martina, avtorja nam vsem znane knjižne epopeje Igra prestolov.

Res je, saj nam knjige omogočajo, da osebno rastemo in sanjamo najbolj skrite sanje. Tako na naši šoli že vrsto let poteka tekmovanje za bralno značko, ki pravzaprav ni tekmovanje v klasičnem smislu. To je branje in odstiranje novih svetov, vozovnica do kamorkoli, so sanje, ki jih držimo v rokah.

Mladi bralci lahko izbirajo med najrazličnejšimi naslovi, avtorji, zvrstmi. Da pa prebrano knjigo lažje predstavijo, o njej razmišljajo, imajo na voljo nekaj izhodišč.

1. Kdo je knjigo napisal? Ali veš kaj zanimivega o pisatelju? Si že prebral kakšno njegovo delo? Poznaš njegovo sliko?

2. Katerega leta je knjiga izšla? Pri kateri založbi? Je knjiga ilustrirana? Je prevedena?

3. Kdaj in kje poteka zgodba?

4. Zelo na kratko predstavi zgodbo.

5. Katere so glavne književne osebe? (Opiši njihov značaj.)

6. Kateri osebi bi bil rad podoben in zakaj?

7. Kaj je pisatelj z zgodbo želel povedati? Kaj je sporočilo ali glavna misel knjige? Kaj menim o prebranem? Mi je všeč ali ne?

8. Povej lepo misel iz knjige.

9. Kaj bi želel pisatelja vprašati, če bi ga lahko?

Vendar so to le osnovna izhodišča. Čisto vsak lahko najde kaj zase. Bralci, ki preberejo štiri knjige, na koncu leta dobijo priznanje in se udeležijo zaključne prireditve, kjer jih vedno obišče znan slovenski književni ustvarjalec. **Letos bo to mladinska pisateljica Nataša Konc Lorenzutti, katere knjiga Avtobus ob treh je bila izbrana kot knjiga v projektu Rastem s knjigo 2018 za sedmošolce in kot ena izmed knjig za Cankarjevo tekmovanje 2018/2019. Zaključna prireditev za naše »značkarje« bo 31. maja 2019.**

Vendar naj se branje ob zaključku tekmovanja ne konča. Vsaka knjiga je skrivnost. Več skrivnosti odkrijemo, več se naučimo, odkrijemo, spoznamo.

»Obstaja večji zločin, kot je sežiganje knjig. To je, da jih ne beremo.« (R. Bradbury)

Slavica Šajnović,
knjižničarka

Pust 2019

